

Ed Hoornik

Woeste Hoeve

De zomermiddag is als haar zoo blond;
het huis ligt hoog achter de stenen trappen;
door karrespooren ziet men kindren stappen;
soms valt een appel hoorbaar op de grond.

Kleine insekten zoemen om mijn mond
en om mijn oren en mijn stugge haren,
die eenmaal zacht als die van meisjes waren,
toen moeder lachend er een strik in bond.

Als gij beseffen gaat, dat de avond valt,
de herfst gaat waaien, en het pad versmalt,
zamel de appels in de ronde manden;
bouw u een huis met ijzersterke wanden,
waarboven sterren als karbonkels branden,
een woeste hoeve als een vuist gebald.

***Gevonden in Limburg
achter een halfroond raampje
van een boerderij***